

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2749/2024
11.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Херцег, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2346/23 од 16.11.2023. године, у седници одржаној 11.04.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2346/23 од 16.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2346/23 од 16.11.2023. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду П 510/22 од 22.06.2023. године, којом је тужени обавезан да тужиоцу исплати 7.036.588,60 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате; утврђено да је тужени стекао право јавне својине у целости на парцелама број .. површине 154 м² и .. обавезан да трпи да се тужени са овим правом упише код надлежне Службе за катастар непокретности након правноснажности пресуде; тужени обавезан да тужиоцу надокнади парничне трошкове од 424.707,94 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је на основу члана 404. Закона о парничном поступку благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Ревизија је дозвољена по члану 403. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), па је Врховни суд испитао побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је власник спорне две парцеле означене у изреци првостепене пресуде, које представљају земљиште у грађевинском подручју. Планом Генералне регулације насељеног места Бегеч („Службени лист Града Новог Сада“, бр. 56/17) ове парцеле су намењене за јавну саобраћајну површину – регулацију улице, локалитет је опремљен уличним инсталацијама, канализацијом, електроенергетским и гасним инсталацијама, као и уличном мрежом електронских комуникација. Обе парцеле су приведене планираној намени, представљају саставне делове улице која није добила назив, користе се као саобраћајнице за пролазак неограниченог броја лица. Тржишна вредност предметних парцела је 2.704,30 динара по 1 м². Поступак експропријације није спроведен.

Са полазиштем на овако утврђене чињенице нижестепени судови налазе да је тужбени захтев у целости основан на основу одредби чланова 58. Устава Републике Србије и 3. став 1. Закона о основама својинскоправних односа. Пошто поступак експропријације није спроведен, а тужилац је фактички лишен права својине јер парцеле користи неограничен број трећих лица и не постоји могућност за њихово враћање у првобитно стање, тужилац основано у редовној парници остварује заштиту права на имовину.

По становишту Врховног суда правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили постављени тужбени захтев.

Наводи ревизије да тужени није предузимао било какве радње усмерене на привођење земљишта планираној намени, при чему је плановима „покривано“ затечено стање на терену настало дугогодишњом толеранцијом нелегалне изградње, без утицаја је на правилност и законитост пресуде у конкретном случају.

Наиме, чињенично је утврђено и ревизијом није доведено у сумњу да су обе спорне парцеле фактички приведене планираној намени за јавне саобраћајнице, да су оне потпуно инфраструктурно опремљене и да их користи неограничен број лица за јавни саобраћај, па како је тужилац у потпуности лишен свих својинских овлашћења и не постоји могућност враћања у првобитно стање ових непокретности, тужиоцу припада новчани износ у висини тржишног еквивалента спорне имовине.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**